

- November 12.-én szombaton, este 6 órakor kezdődik a 8-as/49-es cserkészek évi vacsorájuk. A cserkészvacsorát hangulatos tábortúzi műsor követi. Támogassuk minél többen a cserkészetet, templomunk egyetlen magyar ifjúsági szervezetét. További információért forduljanak Schachinger Tomihoz.
- November 20.-án vasárnap, közös Magyar-Nemet rózsafüzér lesz a Nemet és Magyar szentmisék között. Az nap, d.e. 9:15-kor a plébános úr, Msgr. Timothy Dyer, mutatja be a „Nemet” szentmisét angol nyelven.

(Lk19:1-10) Zakeus megtérésében sorsdöntő volt, hogy a megtestesült Isten aznap végigment Jerikó egyik poros utcáján. Még meglepőbb, hogy a Zakeus üdvözlése valószínűleg azon a közönséges tettén is múlt, hogy felmászott egy fára. Ehhez jönnek még Jerikó szegényei, akik nem könnyebbülhettek volna meg terhüktől, ha a város hírhedt adószedője a földön maradt volna, meg az őáltala becsapottak is, akik nem kaphattak volna négyszeres kárpótlást. Becsüljük meg ezért az Isten mindennapi sugallatait, hiszen ha egyiküket is visszautasítjuk, ki tudja, vajon ugyanazon alkalom eljön-e újból valaha is – meg hát igazán az üdvösségünk a tét!

Egy évszázada napnyugta után szinte egyetlen időtöltési lehetőség maradt: egy jó könyv olvasása – gyakran a Szentírásé – gyertyafény mellett. Manapság annyi minden versenyez a figyelmünkért – a munka egy, két vagy akár három munkahelyen, számlák fizetése, adóbevallás, vizsgára készülés, ide-oda menés, mobil telefon, számítógép, TV és még egyebek – úgy, hogy a vasárnapi szentmisén túl egy órát imádságban tölteni épp oly nevetségesnek tűnhet, mint Zakeus tűnhetett a fán. Urunkat annyira becsülte, hogy a látása kedvéért mégsem bánta megkockáztatni, hogy a tömeg szemében kínos feltűnést keltsen. Az efféle nyilvános tanúságtételt Jézus mellett a mai elvilágiasodott kultúránk is kineveti! Hogy imádságban térdre borulhassunk, mennyire szükségünk van a Zakeus hitére, mely udvariasan rátapos a világban divatos véleményekre!

Zakeus egyetlen akadályozója, a tömeg végül is a felmagasztalója lett. Ez igaz azokra az akadályokra is, melyekbe imádkozáskor ütközünk! Zakeus azért mászott fára a tömeg fölé, hogy Jézust meglássa, de végül nem ez lett a fontos, hanem az, hogy Jézus látta meg őt. Törekvése egyszerűen magára vonta Jézus figyelmét. Hasonlóképpen, imánk célja Istent megtalálni, de végül nem ez számít igazán. Igyekezetünk, hogy ima és böjtölés által megismerjük Istent, felhívja ránk az Ő figyelmét. Imánkban csak akkor kerülünk bensőséges kapcsolatba Ővele, midőn ránk tekint, és vendégségbe hívatja magát mihozzánk. Ez a misztikus ima!

Amint Jézus észrevette őt, Zakeus többé nem vesztegette az idejét a fán, nehogy elmulasszon egy életre szóló lehetőséget a lelke átalakítására. Hasonlóképpen, amint Isten rávetette kedvét leő pillantását az imádkozó lelkünkre, annak nem szabad folytatnia előző szellemi erőfeszítését, vagyis okfejtést a kiinduló ponttól a következtetésig. Amint Zakeus is lejött, lelkünknek is újra nyugalomba kell szállnia, hogy az isteni meghívást fogadhassa. Vagyis ha misztikus imában találjuk magunkat, abba kell hagynunk a tevékeny módszeres elmélkedést, hogy nyitva maradhassunk a bensőségre való hívásra, mely minden mást feleslegessé tesz. Így Zakeushoz hasonlóan mi is arra törekszünk, hogy megszabaduljunk javainktól afölötti vágyunkban, hogy örömmel megosszuk Jézussal mindenét – a szegénységét, a tisztaságát, sőt a keresztjét is! Ámen.

English / 2016 Sunday 31C

(Lk19:1-10) Good thing for Zachaeus' that God Incarnate walked down one of Jericho's dusty streets that day. He may not have converted otherwise! Even more amazing is the very real possibility that his salvation also depended on something as trivial as climbing a tree! Not to mention Jericho's poor, who wouldn't have been assisted had the city's notorious tax-collector remained on the ground; nor those he defrauded, who wouldn't have received their four-fold restitution. Let's treasure the daily inspirations God gives us; for having despised one of them, who knows whether the same opportunity will ever present itself again - or how much was really at stake!

A century ago about the only venue in town after sunset was some good book, often the Holy Bible, to be read by candlelight. Today, with all that competes for our attention, working one, two, even three jobs, bills to pay, taxes to file, tests to study for, places to go, cell phones, computers, TV, and umpteen other diversions, spending an hour a day in prayer – in addition to Sunday mass – can seem as ridiculous as Zachaeus must have looked perched up in that tree. He esteemed our Lord enough to risk becoming a public spectacle just to catch a glimpse of Him. This kind of a public witness to Jesus is something our secular culture also ridicules! How we need Zachaeus' faith to bring us to our knees in prayer! – a faith which politely tramples on human respect.

Zachaeus' one obstacle, the crowd, only served for his eventual exaltation. Likewise, for the obstacles we encounter in prayer! Zachaeus' purpose in climbing was to see Jesus above the crowd, but in the end the important thing was that Jesus saw him. His efforts to see Jesus had simply made him the object of Jesus' attention. Likewise, in prayer our purpose is to find God, but in the end that's not what really matters. Our efforts to know

God in prayer and fasting simply make us the object of God's attention. We only become His intimates in prayer when He looks upon us and invites Himself to dwell with us as our guest. This is mystical prayer!

Once seen by Jesus, Zachaeus didn't dally in midair. Continuing to clutch the tree would have meant missing the soul-transforming opportunity of a lifetime. Likewise, once God has cast His favorable glance upon the soul in prayer, it mustn't continue in its former effort – reasoning from premises to conclusions. Just as Zachaeus came down, so too must the soul return to the state of rest in order to accept the divine invitation. In other words, when we experience mystical prayer we must give up actively meditating and remain passive. This invitation to intimacy makes everything else seem superfluous. Thus, we like Zachaeus, will endeavor to rid ourselves of our possessions in our desire to joyfully share everything with Jesus – His poverty, His chastity, even His cross! Amen!